

že zde nelze užiti předpisu § 222 ex. ř. To plyne zřejmě také z 2. odst. § 171 ex. ř.

Manželům T. ovšem podle doručenek dražební vyhláška doručena byla spolu s vyzváním podle exek. vzorce č. 142, tedy s vyzváním, obsaženým v 2. odst. § 171 ex. ř., ale — nehledě k tomu, že podle spisů soudce exekuční neučinil o tom usnesení, ani to nenařídil, a že nelze seznati ze spisů, že by byl ono vyzvání podepsal — vyzvání ono odporuje velicímu zákonnému ustanovení § 171 a 222 ex. ř. o přikázání simultanních pohledávek k hotovému zaplacení, pročez nemůže míti a nemá právního účinku, manželé T. nebyli povinni ho dbáti a okolnost, že se nevyjádřili výslovně, že žádají zapravení své pohledávky hotovým zaplacením, nemůže vésti k zákonné domněnce opaku, kterážto domněnka podle 2. odst. § 171 ex. ř. neplatí pro pohledávky simultanní.

Pohledávka manželů T. byla tudíž právem přikázána k hotovému zaplacení, pročez nelze dovolacímu rekursu firmy B. R. ani v této příčině vyhověti.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 9. ledna 1924 č. j. Rl 1100-23-1.

Dr. Žemlička

V budoucnosti dospívající užitky z práva várečného, které vážne na nemovitosti, jsou zabavitelny dle předpisů §§ 294 a násl. ex. ř. a nevadí tomu § 103 ex. ř., který má na mysli jen případ, kde vnucená správa na nemovitosti byla zavedena a trvá.

Okr. s. povolil na návrh banky A. jako vymáhající věřitelky proti pozůstalosti po B. exekuci proti Měšťanskému pivovaru v P. zabavením pohledávání na požitcích práva várečného připadajících na jednu třetinu zůstavitelce patřivší právovár. domu v P. a přikázal tyto budoucně splatné požitky vymáhající věřitelce k vybrání.

Proti tomuto usnesení podal Měšť. pivovar v P. jako poddlužník stížnost a rekursní soud zamítl návrh na povolení exekuce, vyhověv stížnosti. V důvodech uvedl soud rekursní, že poddlužníku nepřisluší právo rekursní jen tehdy, když jej povolení exekuce protiprávně zatěžuje nebo udělují se mu příkazy neproveditelné, nýbrž i tehdy, když povolená exekuce zákonu neodpovídá, při čemž jest i lhostejno, že dlužník sám povolení exekuce rekurse neodporuje. V dalším uvedl soud rekursní, že podle pozemkové knihy v P. spojeno jest právo vá-

rečné s příslušným domem, že jest věcí nemovitou a proto prý na užitky, jež právo várečné poskytuje, dokud tyto splatny a k výplatě poukázány nejsou, nemožno vésti exekuci podle § 294 ex. ř. a násl., nýbrž toliko vnucenou správou.

Dalšími námitkami poddlužníkovými, že poddlužníkem v daném případě jest společný zmocněnec spolumajitelů domu a nikoliv pivovar a že zákaz jest neproveditelný, se soud rekursní nezabýval.

Rev. rekursu vymáhající věřitelky nejv. soud v y h o v ě l a zrušiv v odpor vzaté rozhodnutí, uložil soudu rekursnímu, aby, nehledě k použitému důvodu zamítacímu, znovu o rekursu rozhodl.

V důvodech bylo uvedeno:

Pokud rekurent bere v odpor napadené usnesení proto, že přiznává poddlužníku právo rekursní i proti povolení exekuce, ačkoliv povinný rekursu nepodal, jest stížnost neopodstatněna a poukazuje se v tom směru na případné důvody napadeného usnesení.

Naproti tomu jest rekurs odůvodněn, pokud napadá stanovisko rekursního soudu, že navržená a prvním soudem povolená exekuce zabavením a přikázáním k vybrání požitků plynoucích z práva várečného, které patří k ideální třetině domu v P., není přípustna, protože jde o požitky z nemovitosti a užitky ty nejsou dosud ani splatny, ani k výplatě poukázány. Názor rekursního soudu, že na požitky tyto lze vésti exekuci jedině vnucenou správou, není správný. Podle § 103 ex. ř. jest jiná exekuce než exekuce vnucenou správou na plody a výnos nemovitosti jen tehdy nepřípustna, byla-li na nemovitosti zavedena již vnucená správa a správa tato trvá. Z tohoto ustanovení plyne, že nenastal-li uvedený případ, jest na užitky z nemovitosti plynoucí i jiná exekuce přípustná, nanejmeně jde-li, jako v případě, o který se jedná, o užitky peněžité, že jest přípustná také exekuce po rozumu paragrafu 294 a násl. ex. ř. Okolnost, že požitky s nemovitostí spojené nejsou ještě splatny a poukázány, vedení exekuce podle paragrafu 294 a násl. ex. ř. nevádí, ježto paragraf 299 ex. ř. má právě takový případ na mysli a ustanovuje, že zástavní právo na pohledávce, záležející z běžných platů, se vztahuje i na platy, které teprve v budoucnosti dospějou.

Rekursní soud zamítnuv tedy, ač případ paragrafu 103 ex. ř. dán není, návrh na exekuci podle paragrafu 294 a násl. ex. ř., pochybil a revisní rekurs jest opodstatněn.

Ježto však druhý soud se při svém, jak uvedeno, mylném

názoru nezabýval již s ostatními námitkami v rekursu uplatňovanými, nebylo než revisnímu rekursu toliko v ten rozum vyhověti, že se napadené usnesení zrušuje a rekursnímu soudu ukládá vydati nové rozhodnutí.

Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně ze 17. června 1924 č. j. RI 501/24.

Dr. Josef Beutl.

Exekuční zajištění a vymáhání úrokového nedoplatku jako samostatné pohledávky má jen ten význam, že ztratil-li by tento nedoplatek uplynutím 3 let knihovní pořadí náležející kapitálu, nebyl by dle §u 217 ex. ř. odkázán na zbytek nejvyššího podání nevyčerpaný knihovními břemeny, nýbrž došel by zaplacení ve svém nově nabytém samostatném knihovním pořadí. Ani v knihovním zákoně ani v exekučním řádě není předpisu, podle kterého by zažalování, narovnání a vymáhání úrokového nedoplatku jako samostatné pohledávky (knihovně zapsané) mělo nějaký vliv na účinnost práva zástavního příslušejícího 3letým úrokům a útratám žaloby a exekuce z důvodu jejich povahy jako příslušenství hlavní pohledávky. Příspěvek k §ům 216 odst. 2 a 217 ex. ř.

Soudce první přikázal z rozvrhové podstaty docílené za nemovitost ve vnučené dražbě prodanou Všeobecné záložně v Karlíně pouze přihlášený kapitál 50.000 Kč s vkladním poplatkem a útratami přihlášky a intervence při roku rozvrhovém, nepřikázal naproti tomu touže záložnou v pořadí tohoto kapitálu 50.000 Kč (C 4, 5) částkou 8.000 Kč účtované 3leté úroky a útraty smíru per 820 Kč a poplatek z něho per 102 Kč, pak útraty exekuční z těchto důvodů: Dle ustanovení § 216 č. 4. ex. ř., jest z rozvrhové hmoty přikázati zástavním právem zajištěné pohledávky dle pořadí jich knihovního zápisu. — Nesporným jest, že pod C 9 zajištěná pohledávka 8000 Kč jest totožná s hořejší částkou per 8.000 Kč. — Intabulace těchto 8.000 Kč stala se na základě soudního smíru, vznikla tedy ohledně těchto úroků novací samostatná pohledávka (rozh. z 1. /2. 1894 č. 412) a může tedy dojiti uspokojení v pořadí svého knihovního zápisu, t. j. pod C 9. Pokud se týče v přihlášce účtovaných úroků z prodlení, nemohou tyto přijíti k uspokojení, když nepřichází k uspokojení částka 8.000 Kč co úroky vlastní. — Co se týče útrat smíru per 820 Kč a poplatku z něho per 102 Kč 40 h, pak